

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **Bc. M. H.**, proti žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti**, se sídlem Vyšehradská 427/16, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 28. 5. 2025, č. j. 41 A 39/2025-8,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **nepriznává**.

Odůvodnění:

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se žalobou podanou u Krajského soudu v Praze (dále jen „krajský soud“) domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 2. 2025, č. j. MSP-768/2024-OSV-OSV/5, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Okresního soudu Praha-východ ze dne 13. 12. 2024, č. j. 43 Si 175/2024; tímto rozhodnutím byla odmítnuta žádost stěžovatele o poskytnutí informace v režimu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „informační zákon“).

[2] Proti rozhodnutí žalovaného se stěžovatel bránil žalobou podanou k výše nadepsanému krajskému soudu. Součástí žaloby byla i žádost stěžovatele o osvobození od soudních poplatků; v ní uvedl, že kromě zděděného spoluvlastnického podílu na rodinném domě ve V. B., do něhož mu není umožněn přístup, nedisponuje majetkem větší hodnoty. Kromě příspěvku na živobytí a na bydlení nemá žádný příjem, ze kterého by mohl soudní poplatek zaplatit.

[3] **Krajský soud** žádost o přiznání osvobození od soudních poplatků zamítl. K majetkovým poměrům stěžovatele předně poznamenal, že mu jsou známy z rozhodovací

činnosti. V této souvislosti poukázal na usnesení téhož soudu ze dne 16. 5. 2025, č. j. 54 A 18/2025-20, a ze dne 20. 5. 2025, č. j. 54 A 27/2025-22, kterými byla rovněž zamítnuta žádost stěžovatele o osvobození od soudních poplatků, a to z toho důvodu, že stěžovatel nesplnil povinnost osvědčit úplně, pravdivě a hodnověrně své majetkové poměry. Stěžovatel přitom k žalobě (a k žádosti o osvobození od soudních poplatků) doložil tytéž doklady. Krajský soud proto neshledal důvod odchylovat se od závěrů vyslovených ve výše označených usneseních.

[4] Nadto krajský soud podotkl, že i kdyby stěžovatel prokázal, že jeho majetkové poměry odůvodňují osvobození od soudních poplatků, tak by mu osvobození nepřiznal, a to s ohledem na povahu sporu, který vede. Podle krajského soudu totiž nyní projednávaná věc nepředstavuje spor, který by měl vztah k podstatným okolnostem životní sféry stěžovatele. Z podané žaloby je patrné, že se stěžovatel domáhal poskytnutí zápisů, které obsahují vyhodnocení obsahu jeho podání podaného na soudní podatelnu Okresního soudu v Mělníku ke sp. zn. 12 Nc 851/2023 ze dne 22. 8. 2023. Tímto se stěžovatel snažil získat důkaz o existenci či neexistenci zápisů a jejich obsahu, za účelem podání návrhu na obnovu řízení a zproštění viny v trestním soudnictví. Stěžovatel však blíže nevysvětlil, z jakého důvodu se domnívá, že by požadovaná informace byla způsobilým podkladem pro zahájení obnovy trestního řízení v jeho věci. Krajský soud objasnil, že stěžovatel byl Okresním soudem Praha-východ uznán vinným přechinem vyhrožování s cílem působit na úřední osobu podle § 326 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, přičemž odvolání proti odsuzujícímu rozsudku bylo Krajským soudem v Praze zamítnuto.

[5] Aniž by krajský soud hodnotil, zda stěžovatelem požadovaná informace měla či neměla být poskytnuta, na základě dosavadních poznatků dospěl k závěru, že vlastní obsah požadované informace nemůže představovat důvod pro obnovu řízení, neboť se zjevně týká toliko případného posouzení/interní kvalifikace/vyhodnocení podání žalobce ze strany Okresního soudu v Mělníku. Žádost o informace se netýká žádného (nového) podkladu, kterým by stěžovatel mohl zpochybnit obsah jeho vlastního podání ze dne 22. 8. 2023, které vyvolalo jeho trestněprávní odpovědnost. Způsob, jakým s oznámením Okresního soudu v Mělníku nakonec naložily orgány činné v trestním řízení, je nezávislý na tom, jak obsah podání ze dne 22. 8. 2023 posoudili zaměstnanci soudní podatelny. S ohledem na výše uvedené a v kontextu nespočtu soudních řízení, které stěžovatel v recentní době inicioval před krajským soudem, dospěl soud k závěru, že podanou žalobou se stěžovatel snaží zahájit další „řízení pro řízení“, aniž by mělo vztah k podstatným okolnostem jeho životní sféry.

[6] V **kasací stížnosti** stěžovatel namítá, že si krajský soud nepřipustně a bez oprávnění učinil vlastní předběžný úsudek případného budoucího meritorního rozhodnutí v trestní věci týkající se nezpůsobilosti skutečností nebo důkazů změnit původní rozhodnutí o vině v trestním soudnictví. Tato kompetence však náleží pouze trestnímu soudu. Tímto krajský soud překročil svoji pravomoc. Dále měl krajský soud dle názoru stěžovatele nepřipustně předjímat obsah požadovaných (ať již pořízených či nepořízených) zápisů, které podle soudu mohly obsahovat jen „názor/právní kvalifikaci.“ Stěžovatel se naopak domnívá, že požadované zápisy mohly uvádět podrobný a souvislý popis toho, jak čin probíhal, což mohlo přispět jeho obhajobě v trestní věci. Podle stěžovatele totiž § 40 odst. 2, 6 a 7 občanského soudního řádu nestanoví žádná omezení, co by v zápisech nemělo být uvedeno, k čemuž je správní soud povinen přihlídnout. Krajský soud dále neuvádí žádné důvody, ze

pokračování

kterých by vyplývala nesporná a jednoznačná nevyužitelnost požadovaných informací. K tomu stěžovatel doplňuje, že v situaci, kdy orgány činné v trestním řízení nehodlaly předvolat a vyslechnout přímé svědky (konkrétně soudkyni Mgr. Danielu Koulíkovou), bylo potřeba podrobně a souvisle zjistit, jak čin probíhal. K tomu mohly posloužit v režimu informačního zákona požadované zápisy pořízené přímými svědky, kteří údajně skutek sledovali již od počátku.

[7] **Nejvyšší správní soud** předesílá, že stěžovatele v tomto řízení o kasační stížnosti netíží povinnost být zastoupen advokátem ani poplatková povinnost. Kasační stížnost je totiž podána proti procesnímu usnesení, kterým se nekončí rozhodnutí o žalobě (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2015, č. j. 1 As 196/2014-19, č. 3271/2015 Sb. NSS).

[8] Kasační stížnost **není** důvodná.

[9] Podstatu sporu tvoří nesouhlas stěžovatele se zamítavým rozhodnutím krajského soudu týkajícího se jeho žádosti o přiznání osvobození od soudních poplatků pro řízení vedené u krajského soudu pod sp. zn. 41 A 39/2025. Nejvyšší správní soud úvodem podotýká, že stěžovatel se v kasační stížnosti zaměřil toliko na jeden z důvodů, pro které krajský soud neshledal jeho žádost důvodnou. Tímto důvodem je zjednodušeně řečeno závěr krajského soudu o tom, že stěžovatelem vedený spor nemá vztah k podstatným okolnostem jeho životní sféry, neboť ani poskytnutím požadovaných informací nelze docílit obnovy trestního řízení.

[10] Krajský soud však v napadeném usnesení rovněž konstatoval, že stěžovatel nesplnil povinnost osvědčit své majetkové poměry úplně, pravdivě a hodnověrně. Nejvyšší správní soud již v minulosti potvrdil, že tento důvod je dostačující k tomu, aby stěžovatelově žádosti o přiznání osvobození od soudních poplatků nebylo vyhověno. V této souvislosti lze příkladem poukázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 7. 2025, č. j. 7 As 105/2025-10, kterým bylo potvrzeno krajským soudem odkazované usnesení téhož soudu ze dne 20. 5. 2025, č. j. 54 A 17/2025-22, jehož účastníkem a současně žadatelem o osvobození od soudních poplatků byl stěžovatel; dále lze poukázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2025, č. j. 10 As 52/2025-15, v němž stěžovatel rovněž figuroval jako stěžovatel v řízení proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 5. 2. 2025, č. j. 10 A 5/2025-13, jímž opět nebylo vyhověno jeho žádosti o osvobození od soudních poplatků. Nejvyšší správní soud v souladu s citovanými rozhodnutími konstatuje, že povinnost tvrzení a důkazní břemeno ohledně majetkových osobních a výdělkových poměrů ve smyslu § 36 odst. 3 s. ř. s. tíží žadatele o osvobození od soudních poplatků.

[11] Lze shrnout, že krajský soud své rozhodnutí založil primárně na důvodu, že stěžovatel pravdivě a hodnověrně neosvědčil své majetkové poměry (bod 4. napadeného usnesení), což stěžovatel v kasační stížnosti nezpochybňuje. Dále krajský soud konstatoval, že „i kdyby žalobce prokázal, že jeho majetkové poměry odůvodňují osvobození od soudního poplatku, tak by mu soud toto osvobození nepřiznal.“ Následně se krajský soud zabýval povahou žádosti stěžovatele a využitelností jím požadovaných informací k zamýšlené obnově trestního řízení (body 5. a následující napadeného usnesení). Krajský soud přitom dospěl k závěru, že nyní projednávaná věc nepředstavuje spor, který by měl vztah

k podstatným okolnostem životní sféry stěžovatele. Z napadeného usnesení je tedy zřejmé, že druhý zmíněný důvod, jež vedl soud k zamítnutí žádosti stěžovatele, krajský soud považoval za sekundární, respektive podpůrný. V kontextu těchto skutečností posoudil Nejvyšší správní soud námitky stěžovatele.

[12] Stěžovatel namítá, že krajský soud překročil své kompetence tím, že předjímal meritorní rozhodnutí v trestní věci týkající se nezpůsobilosti skutečností nebo důkazů změnit původní rozhodnutí trestního soudu o jeho vině. Nejvyšší správní soud souhlasí se stěžovatelem do té míry, že výlučná pravomoc rozhodovat o vině a trestu náleží trestnímu soudu. Úvahy krajského soudu však směřovaly výhradně k posouzení toho, zda mohou stěžovatelem požadované informace mít vztah k podstatným okolnostem jeho životní sféry ve smyslu jím citované judikatury. Krajský soud přehledně vysvětlil pozadí posuzované věci v bodě 8. napadeného usnesení a zcela správně a logicky odůvodnil, proč interní kvalifikace podání stěžovatele ze dne 22. 8. 2022 podatelnou Okresního soudu v Mělníku před zahájením úkonů orgánů činných v trestním řízení nemá vliv na jeho trestněprávní odpovědnost. Stěžovatelem odkazovaný náleží Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 100/99, ze dne 10. 4. 2000, na nyní posuzovanou věc nedopadá. Naopak, zcela namístě je odkaz krajského soudu na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 10. 2011, č. j. 7 As 101/2011-66, č. 2601/2012 Sb. NSS, dle něhož platí, že účastníkovi, třebaže nemajetnému, může soud výjimečně dobrodiní v podobě osvobození od soudních poplatků odeprít s ohledem na povahu sporu či sporů, které účastník vede.

[13] Dále měl krajský soud dle názoru stěžovatele nepřipustně předjímat obsah požadovaných (ať již pořízených či nepořízených) zápisů podatelny Okresního soudu v Mělníku, když konstatoval, že požadované zápisy mohly obsahovat jen „*názor/právní kvalifikaci*.“ Ani tato námitka není důvodná. Nejvyšší správní soud opakuje, že stěžovatel se u Okresního soudu Praha-východ domáhal poskytnutí „*veškerých posouzení obsahu podání přijatého na soudní podatelnu Okresního soudu v Mělníku ke sp. zn. 12 Nc 851/2023 osobně dne 22. 8. 2023*“ (důraz doplněn). *Názor* či *právní kvalifikace* podatelny okresního soudu není v daném kontextu ničím jiným, než jen jinak vyjádřené *posouzení*, kterého se stěžovatel svojí žádostí domáhá. Důležitější je však pravá podstata argumentace krajského soudu; ten s ohledem na povahu spáchaného trestného činu (kdy skutek byl spáchán písemným podáním, které obsahovalo výhružky adresované soudkyni JUDr. Dáše Kozákové), dospěl k závěru, že ani případný názor či právní kvalifikace podatelny okresního soudu stran dotčeného podání stěžovatele nemůže mít vliv na počínání orgánů činných v trestním řízení, a tedy na splnění zákonných podmínek pro obnovu trestního řízení podle § 278 a násl. trestního řádu. Jinými slovy, posouzení podání podatelnou okresního soudu je zcela nezávislé na posouzení skutku (týkajícího se téhož podání) orgány činnými v trestním řízení. V tomto ohledu je odkaz stěžovatele na § 40 odst. 2, 3 a 7 občanského soudního řádu zcela mimoběžný.

[14] Ani námitku nepřezkoumatelnosti neshledal Nejvyšší správní soud důvodnou. Krajský soud dostatečně a srozumitelně odůvodnil, jaké úvahy ho vedly k závěru o zamítnutí žádosti stěžovatele; tyto úvahy jsou logické, vzájemně na sebe navazují, přičemž výrok rozhodnutí má oporu v odůvodnění. V podrobnostech Nejvyšší správní soud odkazuje na body 4. až 14. napadeného usnesení. Stěžovatel zaměňuje nepřezkoumatelnost napadeného usnesení se svým subjektivním nesouhlasem se závěry vyslovenými krajským soudem.

pokračování

[15] Rovněž stěžovatelem vyslovené domněnky ohledně nepředvolání přímých svědků v rámci trestního řízení nemohou na posuzované věci nic změnit. Vyjádření stěžovatele je v této části zmatené a není zřejmé, jak má použitá argumentace podpořit jeho žádost o osvobození od soudních poplatků. Stěžovatel konstruuje situaci, kdy v rámci trestního řízení neměli být předvoláni přímí svědci, kteří „*prý výhrůžkový trestný děj sledovali již od počátku*“, a proto se domáhá zápisů pořízených těmito svědky. Nejvyšší správní soud ve shodě s krajským soudem opakuje, že podstatou jeho trestné činnosti byla výhrůžka výše jmenované soudkyni, která byla vtělena do podání, které stěžovatel osobně doručil na podatelnu Okresního soudu v Mělníku. Jakékoliv vyjádření přítomných osob nemohlo mít vliv na posouzení trestněprávní relevance stěžovatelovy výhrůžky orgány činnými v trestním řízení. Lze proto souhlasit s krajským soudem, že stěžovatelem požadované informace nemohou mít vztah k podstatným okolnostem jeho životní sféry.

[16] Nadto je nutné zdůraznit, že stěžovatelova kasační argumentace nemůže zvrátit skutečnost, že věrohodně, úplně a pravdivě neprokázal své majetkové poměry, což byl primární důvod zamítnutí jeho žádosti.

[17] Nejvyšší správní soud neshledal žádný důvod, pro který by měl usnesení krajského soudu zrušit, a proto kasační stížnost ze shora uvedených důvodů podle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.

[18] O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Žalovanému, jemuž by dle pravidla úspěchu ve věci náhrada nákladů řízení náležela, žádné náklady nad rámec jeho běžné správní činnosti nevznikly; proto mu soud náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznal.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 1. srpna 2025

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu